

Dokument nr. 15:16.

(1996-97)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar.

Spørsmål nr. 156 - 161.

1. - 18. september 1997

Innhold

Spørsmål	Side
156. Fra stortingsrepresentant Erik Solheim, vedr. gasskraftverk og innenlandsk forbruk, besvart av olje- og energiministeren	3
157. Fra stortingsrepresentant Kristin Halvorsen, vedr. forbud mot genmanipulerte produkter, besvart av miljøvernministeren	4
158. Fra stortingsrepresentant Kristin Halvorsen, vedr. skatteregimet for rederiselskaper, besvart av finansministeren	5
159. Fra stortingsrepresentant Kristin Halvorsen, vedr. arbeidsmarkedstiltak i tråd med tiltaksgarantien, besvart av kommunal- og arbeidsministeren	6
160. Fra stortingsrepresentant Kristin Halvorsen, vedr. karakterer ved opptak til medisinstudiet i utlandet, besvart av kirke-, utdannings- og forskningsministeren	8
161. Fra stortingsrepresentant Eva R. Finstad, vedr. Vannføringsdata fra Funnefoss Kraftverk, besvart av olje- og energiministeren	9

Dokument nr. 15:16.

(1996-97)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar.

Spørsmål nr. 156.

Innlevert 1. september 1997 av stortingsrepresentant Erik Solheim.

Besvart 9. september 1997 av olje- og energiminister Ranveig Frøiland.

Spørsmål:

«Kan Statsministeren slå fast at det ikke vil være aktuell politikk å bruke kraft produsert ved gasskraftverk i Norge til å dekke innenlandsk forbruk, verken i kraftkrevende industri eller til alminnelig forbruk?»

Begrunnelse:

Den siste ukes debatt omkring bygging av gasskraftverk i Norge har skapt stor usikkerhet om hvorvidt Regjeringen står fast på Stortingets klart uttalte forutsetning om at gasskraft ikke skal brukes til innenlands energiforsyning. For det første gikk to av interessentene bak Naturkraft AS (Hydro og Statoil) 26. august inn for å bruke gasskraft til å dekke kraftbehovet innenlands, noe som ble fulgt opp av Prosesindustriens Landsforening (PIL) dagen etter. Uttalelser fra regjeringens medlemmer, ikke minst fra miljøvernministeren og olje- og energiministeren, har bare bidratt til en ytterligere usikkerhet om hvorvidt Regjeringen har et felles syn på dette spørsmålet.

Det er derfor nå tvingende nødvendig at statsministeren bidrar til å klargjøre hvorvidt Regjeringen står fast på de forutsetningene flertallet på Stortinget la til grunn for bygging gasskraftverk i Norge. Jeg minner forøvrig om at disse forutsetningene også er lagt inn i Arbeiderpartiets program for kommende stortingsperiode.

Svar:

Regjeringen har klargjort sin holdning til bruk av gasskraft i Norge i Stortingsmelding nr. 38 (1995-96) om gasskraftverk i Norge. Regjeringen har anbefalt

bygging av gasskraftverk i Norge dersom konsekjonsbehandlingen viser at de oppfyller normale konsesjonsvilkår og kan inngå i en helhetlig miljø- og energipolitikk. Et sentralt element i denne politikken er at vi ved hjelp av fornybare energikilder i et normalt år skal produsere elektrisitet tilsvarende det norske forbruket. Innenfor en slik energi- og miljøpolitisk ramme vil produksjonen fra gasskraftverkene, som det nå er gitt tillatelse til å bygge etter energiloven, gå til utenlandet i år med normal produksjon i vannkraftverkene. De norske gasskraftverkene vil være knyttet opp mot det nordiske og nord-europeiske kraftnettet og vil gi et positivt bidrag til kraftbalansen i et område hvor kullkraftverk står for en viktig del av elektrisitetstilgangen.

Viktige elementer i energipolitikken støtter opp under forutsetningen om at gasskraftverk skal eksportere sin produksjon av elektrisitet. Det skal iverksettes nye tiltak for å redusere energiforbruket og innsatsen for fornybar energi skal styrkes. Jeg vil her vise til beslutningen om at eldre boliger skal gjennomgå en enøk-sjekk som gir boligeierne et bedre grunnlag for å vurdere og gjennomføre tiltak. Det er også besluttet at alle energiverk skal forenkle og forbedre strømreregningene slik at forbrukerne får bedre informasjon om utviklingen i eget forbruk. Forsøksvirksomhet har vist at dette gir betydelige besparelser. I 1997 har myndighetene også iverksatt en omfattende strategisk satsing på bioenergi. Bioenergi vil være et alternativ til oppvarming med oljeprodukter og elektrisitet og vil bidra til å begrense etterspørselen etter strøm. Vi har fortsatt mer vannkraft som kan bygges ut med akseptable miljøkonsekvenser og forsvarlig økonomi. Interessen for å investere i vindkraft er også økende.

Regjeringens politikk på dette området ligger fast og den er understreket både i Langtidsprogram-

met for perioden 1998-2001 og i Stortingsmelding nr. 58 (1996-97) om Miljøvernpolitikk for en bærekraftig utvikling. Regjeringen har også iverksatt tiltak som er viktige ledd i denne politikken.

At representanter for næringslivet og miljøorganisasjonene gir uttrykk for andre standpunkt om bygging av gasskraftverk i Norge enn det Regjering-

gen legger til grunn, og som et flertall i Stortinget har gitt sin tilslutning, må oppfattes som normale meningsyttringer i et demokrati. Det er Stortinget som fastsetter rammene for energi- og miljøpolitikken. Regjeringen har gjort det klart at før eventuelle nye gasskraftverk kan konsesjonsbehandles skal spørsmålet forelegges Stortinget på nytt.

Spørsmål nr. 157.

Innlevert 1. september 1997 av stortingsrepresentant Kristin Halvorsen.

Besvart 10. september 1997 av miljøvernminister Thorbjørn Berntsen.

Spørsmål:

«Har Miljøvernministeren til hensikt å følge opp det vedtak Stortinget gjorde om forbud mot produksjon, import og omsetning av alle genmanipulerte produkter som koder for antibiotikaresistens, i forbindelse med behandlingen av de søknader om godkjenning av «genprodukter» som nå ligger i Miljøverndepartementet?»

Begrunnelse:

I forbindelse med behandlingen av St.meld. nr. 40 (1996-97) gjorde Stortinget følgende enstemmige vedtak:

«Stortinget ber Regjeringen om å forby produksjon, import og omsetning av alle genmanipulerte produkter som inneholder gener som koder for antibiotikaresistens, og å arbeide for internasjonale forbud på dette området.»

Ifølge oppslag i Nationen 25. august «nøler» miljøvernministeren med å gjennomføre Stortingets vedtak. På statsrådets bord ligger det for øyeblikket søknad om godkjenning av 19 ulike genmodifiserte produkter. Hele ni av disse inneholder gener som koder for antibiotikaresistens. Dette gjelder bl.a flere søknader om godkjenning av mais, tre søknader om godkjenning av oljeraps og to søknader om godkjenning av sikorisalat.

Etter Sosialistisk Venstrepartis syn skulle Stortingets pålegg til Regjeringen i forbindelse med denne type produkter være meget klart. Ved at statsråden gir uttrykk for «nøling», sår han samtidig tvil om han vil følge opp Stortingets enstemmige vedtak. Det er som kjent en meget alvorlig sak dersom en statsråd ikke følger opp de vedtak som blir gjort i Stortinget.

Svar:

Innledningsvis vil jeg understreke at Regjeringen tar sin plikt til å følge de vedtak Stortinget fatter svært alvorlig. Regjeringen må imidlertid ved en slik oppfølging også forholde seg til norsk regelverk og de

internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. På det aktuelle feltet gjelder genteknologiloven og EØS-avtalen, som innlemmer og tilpasser rådsdirektiv 90/220 om utsetting av genmodifiserte organismer til norsk rett.

Når det gjelder de 19 markedsføringssakene fra EU som det refereres til, vil jeg presisere at bare ni produkter hittil er godkjent i EU. Som ledd i EUs interne saksbehandling har Norge mottatt alle søknadene på høring med svært kort frist, mens en full nasjonal behandling hittil er gjennomført for de sju første EU-godkjente produktene.

På denne bakgrunn har Miljøverndepartementet besluttet å nekte utsetting, herunder markedsføring, av to vaksiner mot rabies og pseudorabies som begge innebærer risiko for miljøet. Rabiesvaksinen innebærer også en helserisiko for dyr og mennesker. Videre nektes utsetting av de fire planteproduktene tobakk, oljeraps, sikorisalat og mais. Samtlige av disse inneholder gener som koder for antibiotika. Maisen er resistent mot ampicillin, som er et viktig antibiotikum i Norge. De tre andre plantene er resistente mot kanamycin og neomycin. Disse midlene er lite anvendt i Norge, men brukes i andre deler av verden, og er reserveantibiotikum for behandling av multiresistent tuberkulose. Spredning av antibiotikaresistensgenene til sykdomsbakterier kan ikke utelukkes, og produktene vil i så fall gi et bidrag til verdens økende problem med bakterier som er motstandsdyktige mot medisiner. Miljøverndepartementets avgjørelser har hjemmel i sikkerhetsklausulen under direktiv 90/200/EØF om utsetting av genmodifiserte organismer og EØS-avtalen. Før Norge tar endelig stilling til en soyabønne ber vi om mer dokumentasjon om restinnhold og omdanningsprodukter for det sprøytemiddelet planten er tolerant overfor.

Departementets behandling av disse sakene er ikke uttrykk for noen nøling, men viser tvert imot at vi foretar en grundig vurdering av hvert enkelt produkt. Når det gjelder antibiotikaresistensgenene er disse unødvendige i sluttproduktene og kan relativt enkelt fjernes. Med denne muligheten som bakgrunn er det viktig å vurdere alle forhold ved produktet.

Genteknologiloven hjemler forøvrig ikke noe generelt forbud mot visse typer produkter. På den annen side stiller loven likevel krav om at de produkter som skal godkjennes for utsetting ikke innebærer noen risiko for miljø og helse hos mennesker og dyr. Med dette utgangspunktet vil Miljøverndepartementet også foreta en fullstendig behandling av de øvrige produktene som er og evt vil bli godkjent i EU.

Regjeringen legger videre stor vekt på arbeidet

med et internasjonalt forbud på området, og Norge har allerede under forhandlingene om en protokoll for sikker bruk og handel med genmodifiserte organismer under konvensjonen om biologisk mangfold foreslått en utfasing av alle genmodifiserte produkter med antibiotikaresistens innen år 2002. Videre har Norge foreslått et generelt forbud mot alle slike produkter under den pågående revisjonen av direktiv 90/220/EØF.

Spørsmål nr. 158.

Innlevert 5. september 1997 av stortingsrepresentant Kristin Halvorsen.

Besvart 12. september 1997 av finansminister Jens Stoltenberg.

Spørsmål:

«Hvilke forslag vil Regjeringen fremme for å endre det nye skatteregimet for rederiselskaper?»

Begrunnelse:

Konsekvensene av det nye skattesystemet for rederiselskaper er nå kjent: Skattelettene er store, og en betydelig skattegjeld vil bli ettergitt. Dette har uheldige fordelingsvirkninger. For å skape større oppslutning om, og rettferdighet i, skattesystemet, er det derfor nødvendig å endre rederienes skatteamnesti.

Svar:

Ved endringslover av 28. juni og 20. desember 1996 ble det innført nye skatteregler for rederiselskaper. Hovedtrekkene i ordningen er at aksjeselskap som eier skip fritas for løpende skatteplikt for alminnelig inntekt. Inntekten beskattes på selskapets hånd først ved utdeling av utbytte til aksjonærene. Selskap innenfor ordningen skal betale en årlig tonnasjeskatt, beregnet på grunnlag av nettotonnasjen av det enkelte skip.

Reglene innebærer ikke noe endelig skattefritak, men rederne kan i stor utstrekning selv bestemme når skatten skal betales. Dette gjelder både for allerede opptjente inntekter som ikke er beskattet ved inntreden i ordningen, og inntekter som rederiene opptjener mens de er innenfor ordningen. Skattelettelsene fremkommer således ved at rederiene kan utsette skattebelastningen.

Regjeringen gikk sterkt i mot innføringen av særskilte skatteregler for rederiselskaper. Reglene ble vedtatt mot stemmene til Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rød Valgallianse.

I Ot.prp. nr. 11 (1996-97) pekte Regjeringen på flere forhold som taler i mot innføringen av særskilte skatteregler for rederiselskaper:

- ved skattereformen ble det lagt stor vekt på skattemessig likebehandling av ulike næringer og kapitalanvendelser
- reglene om «globalinntektsprinsippet», dvs. at alle inntekter er skattepliktige uansett hvor i verden de er opptjent, og NOKUS-reglene hindrer at det er skattemessig motiv til å investere ute fremfor hjemme.
- hvorvidt en investor velger å investere eller drive i et land fremfor et annet avhenger ikke bare av skatte- og avgiftsvilkår, men også av infrastruktur, ressurstilgang, politisk stabilitet og tilgang på kvalifisert arbeidskraft
- omfattende særskilte skatteregler for skipsfarten kan medføre press om lempeligere beskatning av også andre næringer som kan vise til mobil kapital
- særskilte skatteregler for skipsfartsnæringen vil gi uheldige fordelingspolitiske virkninger.

De fordelingspolitiske virkningene ble nærmere kommentert av daværende finansminister Sigbjørn Johnsen i et brev av 25. mai 1996 til finanskomiteen i forbindelse med vurdering av forslag fra Rederiforbundet:

«Reduksjon av skattesatsene ved skattereformen var fordelingspolitisk knyttet til utvidelsene i skattegrunnlaget. Sanering av fradrag i nærings- og kapitalbeskatningen og at kapitalinntekter i større grad kommer til beskatning, var avgjørende for å bedre skattesystemets fordelingsvirkninger.

Omfattende lettelser i skipsfartsbeskatningen på selskapets hånd vil innebære skattelette for aksjonærene ved at de får utsatt beskatningen til uttak eller salg finner sted. Rederiforbundet peker på at det er en vesentlig forutsetning at skattelempingen skal komme næringen til gode, og ikke eierne personlig.

Det er vanskelig å se hvordan det er mulig å påvirke redernes beslutninger uten at dette skal kunne påvirke redernes forventede inntjening. Skattelempninger for skipsfarten vil på denne bakgrunn måtte innebære skattelette for rederne.»

Jeg vil gjenta at Regjeringen gikk i mot forslaget om lettelse i rederibeskatningen, bl a på bakgrunn av de fordelingspolitiske virkninger forslagene ville innebære og at det vrir norske investeringer bort fra bl a investeringer i fastlandsøkonomien. Jeg er fortsatt av den oppfatning at reglene gir meget uheldige fordelingsvirkninger og på sammensetningen av norske investeringer.

I forbindelse med vedtagelsen av de nye reglene argumenterte flertallet i Stortinget sterkt for at flere norskkontrollerte skip ville bli registrert i norske registre og at skipsfartsinvesteringer ville skje gjennom norske selskap. De tallene som er fremkommet i pressen i den siste tiden viser at antallet norsk-kontrollerte skip som registreres i utlandet øker.

Det forhold at det fortsatt registreres et betydelig antall norsk kontrollerte skip i utlandet må antas å ha sammenheng med de gunstige overgangsreglene for utenlandsk registrerte selskaper som er skattepliktige til Norge, og det forhold at også NOKUS-selskaper kan omfattes av ordningen. I begge disse tilfellene er de selskapene som kan tre inn i ordningen registrert i utlandet. Det er således ikke innført vilkår som for-

utsetter at skip innenfor det nye skattesystemet må være registrert i norsk skipsregister.

Departementet advarte mot altfor gunstige overgangsregler for utenlandsk registrerte selskaper som er skattepliktige hit etter skatteloven § 15 første ledd bokstav b. Stortingsflertallet vedtok likevel at slike selskaper kan omfattes av reglene til og med inntektsåret 1999. Etter dette tidspunktet må aksjeselskaper mv som bestyres i Norge registreres som norske aksjeselskaper for at de skal kunne omfattes av ordningen.

Departementet ga i Ot.prp. nr. 11 (1996-97) også uttrykk for betenkeligheter ved å la NOKUS-selskaper omfattes av ordningen, da også slike selskaper er registrert i utlandet.

Sålenge det er mulig å la utenlandsk registrerte selskaper omfattes av ordningen, er det også grunn til å anta at det vil være et betydelig antall utenlandsk registrerte skip innenfor ordningen.

Jeg vil løpende vurdere det særskilte skattesystemet for rederiselskaper og mulighetene for å oppnå flertall i Stortinget for opprettinger.

Spørsmål nr. 159.

Innlevert 8. september 1997 av stortingsrepresentant **Kristin Halvorsen.**

Besvart 12. september 1997 av kommunal- og arbeidsminister **Kjell Opseth.**

Spørsmål:

«Det bes om en fylkesvis oversikt over hvor mange personer som har fått tilbud om arbeidsmarkedstiltak i tråd med «tiltaksgarantien» fra 1996. Videre bes det om at retningslinjene for ordningen vedlegges.»

Begrunnelse:

«Tiltaksgarantien» er formulert i Ot.prp. nr. 35 (1995-96):

«(det) legges til grunn at de som er i ferd med å gå ut en tre-års periode uten å ha kommet i arbeid, og som vil stå uten dagpengerettigheter, skal tilbys arbeidsmarkedstiltak».

Innholdet i og omfanget av ordningen er forøvrig nærmere beskrevet i Ot.prp. nr. 62 (1996-97). Det er der presisert at ordningen tar sikte på å bringe langtidsledige raskere ut i arbeidslivet, og dessuten gi en bedre inntektssikring for langtidsledige. Samtidig er det beskrevet hvordan ordningen blir avgrenset til å gjelde de langtidsledige med best muligheter for å komme inn på arbeidsmarkedet igjen.

Tilbakemeldinger til SVs stortingsgruppe gir et inntrykk av at de utsendte retningslinjene er svært komplisert å forholde seg til, og at «tiltaksgarantien» derfor bare har svært begrenset betydning.

På denne bakgrunn bes det om tall for hvordan ordningen hittil har fungert.

Svar:

Eg syner til Dykkar brev av 5.9.97 der det vart stilt nokre spørsmål kring det nye tiltakstilbodet.

Det nye tiltakstilbodet omfattar heilt ledige som mellom anna har avslutta 2 x 80 veker med dagpengar og som har arbeidet i minst 36 månader av dei siste 4 åra før perioden med dagpengar tok til. Innhaldet i det nye tiltakstilbodet mellom anna med ei grundig presisering av målgruppa vart lagt fram for Stortinget i Ot.prp. nr. 62 (1996-97). Regjeringa fekk fleirtal i Stortinget for sitt forslag, jf Innst. O. nr. 94 (1996-97). I tillegg gikk fleirtalet inn for at all fødsels-/omsorgspermisjon ut over 12 månader i løpet av dei siste fire åra før perioden med dagpengar, skal reknast som arbeid. Dette vart tatt inn i regelverket for ordninga. Endringa i lov om sysselsetjing vart vedteken av Stortinget den 6.6.97, og sjølve ordninga vart sat i verk frå 1.7.97.

Endringane i regelverk som følgje av det nye tiltakstilbodet vart til dels omfattande. At endringane vart såpass store, skuldast mellom anna at personane i målgruppa har ulike behov for opplæring eller arbeidstrening. Dette førte til at ein trengte ei brei por-

tefølje av arbeidsmarknadstiltak i det nye tiltakstilbudet. I tillegg vart det innført ein heilt ny type stønad. Denne stønaden gir dei ledige i målgruppa økonomisk støtte også i periodar med opphald etter dagpengar og mellom dei ulike tiltaka. Det vart gjort til dels store endringar i «Forskrift om tilskudd under opplæring med sikte på høvelig arbeid» og det var nødvendig å tilpasse regelverket for arbeidsmarknadstiltaket Praksisplass. Kommunal- og arbeidsdepartementet sitt brev til Arbeidsdirektoratet om iverksetjing av ordninga av 25.6.97, samt forskrifter og regelverk, er lagt ved.

I tillegg vil innføring av ein ny type ordning også krevje innføring av nye retningslinjer og tilpassingar i EDB-systemet i Arbeidsmarknadsetaten for å kunne gi eit tilbod til dei som kjem inn under målgruppa.

Påstanden om at retningslinjene er vanskelege å forstå, må mellom anna sjåast i lys av at det var nødvendig med endringar i fleire regelverk, innføring av ei ny stønadsordning og nye omfattande rutiner i EDB-systemet, jamfør omtala over.

Ordninga vart sett i verk frå 1.7.97. Arbeidskontora er godt i gang med å kalle inn alle som passerte 2 x 80 veker med dagpengar i løpet av første halvår 1997. Eg syner til Ot.prp. nr. 62 (1996-97) der det heiter at

«..Helt ledige som gikk ut av sin andre 80-ukers dagpengeperiode fra og med 1. januar i år og som fortsatt står uten arbeid og forøvrig tilfredsstillende inngangsvilkårene, vil bli tatt inn i det nye tiltakstilbudet.»

Eg gjer merksam på at alle personar i denne gruppa skal få tilbod om jobb, arbeidsmarknadstiltak eller stønad frå og med 1.7.97. Dei ledige som kjem inn under det nye tiltakstilbudet frå og med 1.7.97 og som ikkje fikk noko tilbod frå denne dato, vil få etterbetalt stønad. I tillegg kallar arbeidskontora løpande inn heilt ledige, som kjem inn under målgruppa, i god tid før perioden med dagpengar tek slut.

Innsatsen retta mot dei langtidsarbeidslause er særleg prioritert i arbeidsmarknadspolitikken. I ein situasjon med vekst i sysselsettinga er det eit mål å redusere talet på langtidsarbeidslause. Det vert derfor lagt vekt på formidling til ordinært arbeid slik at talet på dei som går ut av sin andre 80-vekers dagpengeperiode kan haldast lågast mogleg.

Eg er bedt om å gi ein oversikt over talet på personar som har kome inn under ordninga i dei ulike fylke. Førebels har ein dessverre ikkje slike tal tilgjengeleg. Dette skuldast først og fremst at dei nye rutinane i EDB-systemet vart oppretta for kort tid sidan og ein må undersøke om desse fungerer før ein kan gjere nytte av slike opplysningar. Også eg er oppteken av å få informasjon om talet på personar i ordninga. Desse tala vil derfor vere på plass om kort tid.

Vedlegg til svar:

TILBUD TIL LEDIGE SOM AVSLUTTER EN LANG DAGPENGEPERIODE

Vi viser til vårt brev av 16.5.97 og direktoratets svar av 13.6.97 om iverksettingen av det nye tiltakstilbudet fra 1.7.97.

Departementet ba i brev av 16.5.97 om at Ot.prp. nr. 62 (1996-97) ble lagt til grunn for den praktiske tilretteleggingen av tiltakstilbudet. Etter behandlingen i Stortinget er det grunnlag for enkelte justeringer av opplegget. Dette er tatt inn i Forskrift om tilskudd under opplæring med sikte på høvelig arbeid (vedlagt). En vil fremheve følgende:

Et inngangsvilkår er at en skal ha arbeidet i minst 36 måneder av de siste 4 år før dagpengeperioden tok til. Måleperioden vil gå fra siste avsluttede måned.

- På lik linje med unntaket om arbeidet tid for vernepliktige med pliktperiode ut over 12 måneder er det gjort unntak for personer som har benyttet seg av retten til omsorgspermisjon etter arbeidsmiljøloven, jf. §§ 31 og 32. Dette innebærer all verneplikt eller fødsels-/omsorgspermisjon ut over 12 måneder vil bli regnet som arbeid.
- Det legges opp til at personer som i løpet av de siste 6 måneder i dagpengeperioden har sagt opp sin stilling, og ikke deltidsstilling, uten rimelig grunn m.v., ikke skal komme inn under målgruppen.
- Ytelsen i perioden med tiltakstilbud avkortet de dagene vedkommende har hatt sporadisk arbeid. Departementet ber direktoratet om å utarbeide rutiner for å operasjonalisere og kontrollere dette.
- Perioden en kan motta kursstønad under sykdom er forlenget for målgruppen for det nye tiltakstilbudet, forutsatt at det fremlegges legeerklæring.

Vedlagt følger også Regelverk for Praksisplass og arbeidstrening, Forskrift om KAJA samt satsene for det dagpengebaserte tillegget, jfr. § 2 i kursstødnadsforskriften, for 1997.

Departementet viser til innkallings- og oppfølgingsrutinene slik de er beskrevet i brev av 13.6.97 fra direktoratet. Departementet ber om at det blir lagt stor vekt på å innkalle ledige i god tid før endt dagpengeperiode, slik at disse kan få en oppfølging som fører til overgang til ordinært arbeid før dagpengeperiodens slutt. Vi viser i denne forbindelse til ovennevnte brev fra direktoratet der det heter at det skal sendes ut innkallingsbrev til arbeidssøkere som har 26 uker igjen av sin andre dagpengeperiode. Det er viktig at det i dette stadiet i prosessen fokuseres på formidlingsrettet bistand samtidig som arbeidssøkeren utarbeider, evt. reviderer, sin individuelle handlingsplan. Dette vil være viktig for å begrense innstrømmingen til tiltakstilbudet og for å kunne tilby mest mulig egnede arbeidsmarkedstiltak under det

nye tiltakstilbudet. Departementet legger videre til grunn at ledige som mottar stønad i oppholdsperioder blir innkalt månedlig til arbeidskontoret for oppfølging. Departementet har merket seg at direktoratet vil oversende nye retningslinjer for det nye tiltakstilbudet, herunder retningslinjer for oppfølging av langtidsledige dagpengemottakere og rutiner for innkalling og oppfølging av målgruppen for det nye tiltakstilbudet til orientering når disse foreligger.

Departementet ber om at det blir lagt stor vekt på at tiden i oppholdsperiodene skal være kortest mulig. Det legges opp til at den ledige som er inne i en oppholdsperiode får et tilbud om ordinært arbeid eller arbeidsmarkedstiltak innen 4 måneder. I denne forbindelse viser vi til at departementet vil sende ut et rundskriv til fylkeskommuner/kommuner der det oppfordres til å stille nødvendige tiltaksplasser til disposisjon for målgruppen.

Departementet vil presisere Arbeidsdirektoratets forslag til resultatindikatorer til å være følgende: «Andelen personer i arbeidsmarkedstiltak av personer i tiltakstilbudet totalt». Videre foreslår direktoratet at evt annen informasjon om målgruppen leveres som supplerende statistikk. På denne bakgrunn ber departementet om at følgende informasjon leveres i den kvartalsvise virksomhetsrapporten som supplerende statistikk: «Antall personer i tiltakstilbudet

fordelt på ulike typer av arbeidsmarkedstiltak, stønad i oppholdsperioder 0-4 mnd og stønad i oppholdsperioder 4 mnd og over», «Antall personer som passerer andre 80-ukers dagpengeperiode og som står uten dagpengerettigheter, herunder hvor mange av disse som kommer inn i det nye tiltakstilbudet» og «Antall personer som går ut av det nye tiltakstilbudet» i løpet av foregående kvartal.

I Ot.prp. nr. 62 (1996-97) heter det bl.a. følgende: «Helt ledige som gikk ut av sin andre 80-ukers dagpengeperiode fra og med 1. januar i år og som fortsatt står uten arbeid og for øvrig tilfredsstillende inngangsvilkårene, vil bli tatt inn i det nye tiltakstilbudet.» Departementet legger til grunn at disse personene vil få tilbud om tiltak (evt stønad i oppholdsperioder) fra og med 1.7.97. Det vil ikke være aktuelt med etterbetaling av stønad til disse personene for ledighetsperioden 1.1.97- 30.6.97.

Departementet ber direktoratet om å vurdere om det bør utarbeides et eget informasjonsmateriale om det nye tiltakstilbudet.

Med hilsen

Morten Reymert (e.f.)
ekspedisjonssjef

Dagfinn J. Hansen

Vedlegg

Spørsmål nr. 160.

Innlevert 8. september 1997 av stortingsrepresentant Kristin Halvorsen.

Besvart 17. september 1997 av kirke-, utdannings- og forskningsminister Reidar Sandal.

Spørsmål:

«Hvordan stiller statsråden seg til at de som har gode nok karakterer til å komme inn på medisinstudiet i Norge ikke blir regnet med i opptaket til medisinstudiet i utlandet?»

Begrunnelse:

Studenten Satish Arora har fått avslått sin søknad om å få studere medisin i England på kvoten av de studieplasser Norge har kjøpt. Avslaget er begrunnet i at han hadde høyere poengsum enn de andre som ble tilbudt plass. Hans poengsum gir ham plass på medisinstudiet i Norge og han har kommet inn på medisinstudiet i Bergen.

Mange av de studenter som drar utenlands for å studere medisin, gjør det fordi de ikke får plass på norske universiteter. Det er etter min mening en stivbent tolkning av reglene hvis det kun er de som står på venteliste som skal tilbys studieplass i utlandet. Det burde være en enkel sak å gi en på ventelisten studieplassen til Arora i Bergen, slik at Arora kunne tilbys en medisinplass i utlandet.

Svar:

Jeg viser til spørsmål av 8. september 1997 om tildeling av studieplass i England for en student som har fått plass på medisinstudiet ved Universitetet i Bergen.

Den situasjonen man har i år, hvor studieplassene til de utenlandske universitetene må fordeles etter at opptaket til medisin i Norge er avsluttet, er ekstraordinær. Dersom det blir aktuelt med kjøp av studieplasser i utlandet i kommende år, vil søkerne gis anledning til å søke om opptak til plassene ved de utenlandske lærestedene. Søkerne vil bli rangert på vanlig måte, og få tilbud om plass på det lærestedet som de har prioritert høyest enten dette er i Norge eller i utlandet.

Av hensyn til oppstart av studieåret ved universitetene i Norge, var det i år ikke mulig å få til en slik ordning. Tilbud om studieplass i utlandet vil derfor bli gitt til søkerne som ikke allerede har fått studieplass i Norge.

Siden situasjonen som nevnt er spesiell i år, vil de medisinske fakultetene gjøre unntak for det for-

bud mot bytte som ellers praktiseres når det gjelder bytte mellom Norge og utlandet.

Jeg har fått opplyst fra Universitetet i Bergen at Satish Arora nå er blitt enig om å bytte med en student som har tilbud om studieplass i England. Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, som administrerer opptaket til de utenlandske studiestede-

ne, vil sørge for at Arora gis anledning til å framstille seg til intervju ved det engelske universitetet. Et slikt intervju er en del av den ordinære opptaksprosedyren ved engelske læresteder. Dersom det engelske universitetet deretter aksepterer Arora som student, kan byttet effektueres, og Arora kan begynne sitt studium i England.

Spørsmål nr. 161.

Innlevert 18. september 1997 av stortingsrepresentant Eva R. Finstad.

Besvart 8. oktober 1997 av olje- og energiminister Ranveig Frøiland.

Spørsmål:

«Viser ti svar av 22.5.1997 til Energi- og miljøkomiteen i forbindelse med St.meld. nr. 42 Tiltak mot flom.

Det vises der til at forutsetningen for utbyggingen av Funnefoss Kraftverk i 1973 var at kraftverket og luker blir manøvrert slik at «det til enhver tid holdes samme relasjon vannstand/vannføring ovenfor dammen som tidligere.»

Vannføringsdata fra Funnefoss Kraftverk under flommen i 1995 viser imidlertid at vannstand/vannføringsrelasjoner ovenfor dammen ble påvirket. Hva skyldes dette?

Er dammens avledningskapasitet for liten? Er konsesjonsforutsetningene feil?»

Begrunnelse:

Bakgrunnen for disse spørsmål er at det under 1995 flommen ble konstatert at vannstanden ved dammen nådde opp i k. 132.76 ved 3.000 m³/s vannføring. NVE har imidlertid pålagt AEV å følge en kurve 5 som tilsier at vannstand k. 132.75 ikke skal nås før ved 3.800 m³/s. (dimensjonerende flom) ved et referansepunkt som ligger 500 m. ovenfor dammen.

Svar:

Eg syner til ekspedisjon dagsett 19.09.97.

Spørsmåla frå stortingsrepresentant Eva R. Finstad er kompliserte og vil ta noko tid å få utreda og svara på.

Spørsmåla er sendt Noregs vassdrags- og energiverk (NVE) til handsaming. NVE må fyrst få informasjon frå Akershus Kraft, som er eigar av Funnefoss kraftverk.

Eg vil koma attende med eit utfyllande svar så snart som mogleg.

ENDELIG SVAR 08.10.97

Etter konsesjonsføresetnadene skal konsesjonæren manøvrere kraftverket og lukene i Funnefoss dam slik at «det til enhver tid holdes samme relasjon vannstand/ vassføring ovenfor dammen som tidligere». Høvet mellom vasstand og vassføring for Funnefoss er definert i ei særskilt vassføringskurve (kurve 5).

Av fleire grunnar vil forlaupet av slike kurver vere usikkert, særleg ved ekstremt store vassføringar, av di det er sjeldan at ein observerer så store vassføringar som under flommen 1995. Vidare kan det knyte seg ugrannsemd både til dei målingar som er brukt som grunnlag for å definere vassføringskurva, og til dei målingar som vart gjort under flommen 1995. Det kan og ha skjedd endringar i elveprofilet etter at kurva blei fastlagt, som har endra tilhøvet mellom vasstand og vassføring.

Den førebels gjennomgangen som til no er gjort av Noregs vassdrags- og energiverk (NVE) og dameigaren, Akershus Kraft, har avdekt fagleg usemje om vassføringskurva for Funnefoss. Ei endeleg vurdering av om vasstand/ vassføringshøvet ovenfor Funnefoss dam blei påverka under flommen i 1995 førutset ein omfattande gjennomgang av grunnlagsmaterialet for vassføringskurva. Dette har ikkje vore mogleg på den tida som har vore disponibel. NVE vil ta initiativ til ein slik gjennomgang, slik at det ein gong for alle kan bli semje om korleis vassføringskurven skal sjå ut for heile det aktuelle vassføringsområdet.

